

Med revijami

»Nouvelle Revue«. Sienkiewiczev slovčiči roman »Quo vadis?« je v francosčini prirejen za gledišče (dramatizoval Emil Moreau) in se je pred kratkim uprizoril na pariškem odru Porte-Saint-Martin. Kritik Lintilhac piše pri tej priliki v »Nouvelle Revue« tudi o povesti sami nekaj besed. V nasprotju s splošno navdušenostjo pravi Lintilhac, da se mu uspeh romana »Quo vadis?« ne zdi v pravem razmerju z njegovo resnično vrednostjo. Kritik je sicer povest z veseljem čital in rad pripoznava spretnost, s katero je pisatelj »predelal« znane spise te vrste, kakor so n. pr. »Fabiola«, »Poslednji dnevi mesta Pompeji«, »Antikrist« in drugi. »Ragoût« se mu zdi dobro začinjen, vendar se »sauce« nekoliko vleče. Ne more pa si Lintilhac razlagati občudovanja, katerega je deležen ta plod na pretežke starinoslovske učenosti; pravi, da dobro vidi v pisateljevo delavnico in da si lahko predočuje, kako se je izgotavljala ta starinska mozaika; z najboljšo voljo ne more zaslediti tolikanj poveličevanih prizorov v pestrih in živahnih bojah, ki napravljam neki naravnost žive obraze iz te mozaike. Lintilhac se vpraša, če ni morda vse to navdušenje v starem in v novem svetu in posebej na Francoskem znak, da je nekdanji dobri okus nekoliko padel. Morda je zrastlo to poveličevanje tudi na rodovitnih tleh gizdave šopirnosti, ki je vsa srečna in vneta ter si domišlja, da jo je roman »Quo vadis?« hitro vpeljal v tajnosti starodavnega duha in življenja, v tajnosti, katere v težavnih preiskavah skušata razkrivati učenjaka Teodor Mommsen in Gaston Boissier? — Na odru je imel »Quo vadis?« lep uspeh, toda manj hrupen in bolj v razmerju s svojo ceno. Za polovico tega uspeha pa se je zahvaliti deloma spretni dramatizaciji in lepi glasbi, ki spremiļja ganljive in veličastne prizore, deloma, in ne najmanj, sijajni uprizoritvi in vseskoz dobremu igranju.

Fr. Svetič.

Naše obnebje

Astronomski koledar za oktober. Merkur je v prvi polovici meseca v tako neugodnih razmerah večernica. — Venera sveti kot večernica na jugozapadnem nebu po solnčnem zahodu. — Mars stoji v večernem mraku blizu jugozapadnega obzorca; zapada 1. pred $7\frac{1}{4}$ zvečer, 31. dne pa že ob $6\frac{1}{4}$ zvečer. — Jupiter stoji na večernem nebu na jugozahodni strani; zapada v začetku meseca po $9\frac{3}{4}$ zvečer, konec meseca pa po 8ih zvečer. — Saturn stoji na jugozapadnem nebu; zapada začetkom meseca ob $10\frac{1}{4}$ zvečer, na koncu pa pred $8\frac{1}{2}$ zvečer.

Splošni pregled

Anton Dvořák, največji komponist sedanosti, je praznoval minulega meseca šestdesetletnico svojega rojstva. Ker je zdrav in čil na telesu in duhu, nadeja se Slovanstvo, nadeja se svet, da poteče izpod umetnikovega peresa še marsikaka velika skladba.